

а въпреки ми ти азъ — или не въпреки,
повървай ми, това е все едно!
Ти умекъ си човѣкъ — разбрахъ си вече,
че не тъй лесно можешъ не измакати
и че да се препирашъ съ мене е мъчно.

Въ рѣшетъ ми си ти, но пъма азъ
за миналото дни да те закачамъ,
хитро пъкъ обещахъ да искамъ
за бъдещитѣ. А бамъ за тебе
ще бѣде по-добре да тръгнешъ отъ мене
или пъкъ противъ мене — ще поминашъ
самитѣ ти, когато идатъ време!

Василий Шуйски

Борисъ Феодоровъ! — Какво да мисля?
Суржикъ твой си азъ!

Годуновъ

Разбрахъ се —
прощавай! Азъ на дѣло все излизъ,
бамъ ми искрено говорихъ ти!

/ Василий Шуйски излизъ /

Единъ суржикъ — известна.

Царицата при твоѣ мисли иде!

/ Виза Ирина, придруже-
танъ отъ няколко боярки —
— Годуновъ нада предъ
нея на коитѣ. /

Годуновъ

Не те очаквахъ въ тоѣ мигъ, бамъ
царице...

Ирина — на боярскитѣ!

Оставете ни сами!

/ Боярскитѣ излизатъ. /

Не ти, а азъ предъ тебе тръбамъ
да падна на коитѣ, братко!